

Sygn. akt XI GC 406/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 czerwca 2015 roku

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie, Wydział XI Gospodarczy,

w składzie:

Przewodniczący: SSR Aleksandra Wójcik-Wojnowska

Protokolant: Przemysław Badurka

po rozpoznaniu w dniu 25 czerwca 2015 roku w Szczecinie, na rozprawie

sprawy z powództwa (...) -Serwis spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S.

przeciwko A. Ł.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego A. Ł. na rzecz powódki (...) -Serwis spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. ustawowe odsetki liczone od kwot:

- 2000 zł od dnia 16 września 2014 roku do 2 listopada 2014 roku

- 2500 zł od dnia 16 września 2014 roku do 1 grudnia 2014 roku

- 1000 zł od dnia 16 września 2014 roku do 12 czerwca 2015 roku

- 2 405,32 zł od 16 września 2014 roku do 17 czerwca 2015 roku

II. w pozostałym zakresie umarza postępowanie,

III. nakazuje zwrócić powódce od Skarbu Państwa Sądowi Rejonowemu Szczecin-Centrum w Szczecinie kwotę 100 zł (sto złotych) tytułem zwrotu połowy opłaty od cofniętej części powództwa,

IV. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1417 zł (tysiąc czterysta siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt XI GC 406/15

Sprawę rozpoznano w postępowaniu uproszczonym

UZASADNIENIE

Powódka (...) -Serwis spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. pozwem złożonym w dniu 31 października 2014 roku wniosła o zasądzenie od pozwanego A. Ł. kwoty 7 905,32 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 16 września 2014 roku oraz o zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwu wskazano, że w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa pozwany zlecił powódce naprawę pojazdu o numerze rejestracyjnym (...), po której wykonaniu wystawiła fakturę VAT o numerze (...) na kwotę 11 905,32 zł, z czego pozwany zapłacił 4 000,00 zł. Żądanie pozwu stanowi pozostałą do zapłaty kwotę wynagrodzenia powódki.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 21 stycznia 2015 roku Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie Wydział XI Gospodarczy orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

W złożonym w dniu 3 marca 2015 roku sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu. Pozwany przyznał, że pomiędzy stronami doszło do zawarcia umowy, której przedmiotem była naprawa pojazdu o numerze rejestracyjnym (...), zakwestionował on jednak wysokość roszczenia dochodzonego przez powoda. Wskazał, że jeszcze przed wydaniem nakazu zapłaty dokonał płatności w łącznej wysokości 8 500,00 zł.

Pismem procesowym z dnia 23 kwietnia 2015 roku powód cofnął pozew w części dotyczącej roszczenia głównego, tj. co do kwoty 4 500,00 zł i zmodyfikował żądanie odsetek uwzględniając dokonane przez pozwanego wpłaty oraz podtrzymał żądanie pozwu w pozostałej części.

W piśmie złożonym na rozprawie z dnia 25 czerwca 2015 roku powód cofnął pozew w części dotyczącej roszczenia głównego co do kwoty 3 405,32 zł i wskazując, że pozwany uiszczył należność główną, wniósł o zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki odsetek ustawowych od kwot: 2 000,00 zł od dnia 16 września 2014 roku do dnia 02 listopada 2014 roku, 2 500,00 zł od dnia 16 września 2014 roku do dnia 01 grudnia 2014 roku, 1 000 zł od dnia 16 września 2014 roku do dnia 12 czerwca 2015 roku, 2 405,32 zł od dnia 16 września 2014 roku do dnia 17 czerwca 2015 roku oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, pozwany zaś wyraził zgodę na cofnięcie powództwa.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany A. Ł. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Firma (...) A. Ł., w dniu 28 lipca 2014 roku zlecił powódce (...) -Serwis spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S. naprawę pojazdu o numerze rejestracyjnym (...). Umowę strony potwierdziły dokumentem zlecenia wykonania usługi (...). Pojazd został pozwanemu wydany w dniu 15 września 2014 roku.

Niesporne

Tytułem wykonanego zlecenia powódka wystawiła w dniu 15 września 2015 roku na rzecz pozwanego fakturę VAT nr (...) na kwotę 11 905,32 zł z terminem zapłaty wskazanym na dzień 15 września 2014 roku.

Dowód:

Faktura – k. 17

Pismem z dnia 13 października 2014 roku powódka wezwała pozwanego do zapłaty kwoty 11 905,32 zł tytułem wykonanej usługi naprawy pojazdu.

Dowód:

Wezwanie do zapłaty z potwierdzeniem nadania – k. 18-20

W dniu 23 października 2014 roku pozwany zlecił przelew na rachunek powódki kwoty 4 000,00 zł tytułem wykonanych prac naprawczych pojazdu kwotę wskazując, że jest to część zapłaty za fakturę nr (...). Transakcja została zaksięgowana na rachunku odbiorcy w dniu 24 października 2014 roku.

Dowód:

dowód wpłaty – k.21, 37

W dniu 2 listopada 2014 roku pozwany zapłacił powódce kwotę 2 000,00 zł tytułem częściowej zapłaty za fakturę nr (...).

W dniu 1 grudnia 2014 roku pozwany zapłacił powódce kwotę 2 500,00 zł tytułem częściowej zapłaty za fakturę nr (...).

W dniu 12 czerwca 2015 roku pozwany zapłacił powódce kwotę 1 000,00 zł tytułem kolejnej częściowej zapłaty za fakturę nr (...).

W dniu 17 czerwca 2015 roku pozwany zapłacił powódce kwotę 2 405,32 zł stanowiącą ostatnią zapłatę za fakturę nr (...).

Niesporne

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo po jego ograniczeniu okazało się zasadne w całości.

Powódka swoje roszczenie wywodziła z treści art. 627 k.c. wskazując, iż mimo wykonania umowy o dzieło polegające na wykonaniu prac naprawczych pojazdu należącego do pozwanego nie otrzymała od niego wynagrodzenia w wyznaczonym terminie.

Zgodnie z treścią art. 627 kodeksu cywilnego przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia.

Natura stosunku prawnego (umowy o dzieło) określana jest przede wszystkim przez charakter zobowiązania przyjmującego zamówienie, wyrażającego się w wykonaniu dzieła, tzn. doprowadzeniu do osiągnięcia umówionego rezultatu. Celem umowy i treścią zobowiązania przyjmującego zamówienie nie jest zatem działanie, które ma doprowadzić do uzyskania uzgodnionego rezultatu, lecz samo jego osiągnięcie w postaci wykonania dzieła.

Powód zatem winien wykazać – zważywszy na powyższe rozważania jak i reguły dowodzenia określone przepisami (przede wszystkim zgodnie z treścią art. 6 k.c. stanowiącego, że ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne) – fakt zawarcia umowy oraz jej wykonania. Od wykonania bowiem zarówno umowa stron, jak i przepis ustawy, uzależnia możliwość żądania wynagrodzenia. Wskazać w tym miejscu trzeba, iż w toku niniejszego postępowania pozwany przyznał fakt zawarcia między stronami umowy oraz nie kwestionował wykonania zobowiązania przez stronę powodową i ostatecznie – dokonując zapłaty – uznał należność główną udokumentowaną wystawioną przez powódkę fakturą. W świetle treści art. 229 i 230 k.p.c. zwałniało to powoda z dowodzenia zawarcia i treści umowy.

Pierwotnie wytoczone powództwo, którego żądanie obejmowało znaczną część należności głównej udokumentowanej fakturą, wobec płatności dokonanych przez pozwanego już po jego wytoczeniu, zostało przez powódkę ograniczone zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu w taki sposób, że obejmowało ostatecznie zapłatę odsetek ustawowych za czas opóźnienia oraz zwrot kosztów procesu.

Nie ulega wątpliwości, iż pozwany uległ opóźnieniu w dokonanych płatnościach (pozwany nie podnosił, że data płatności wskazana na fakturze nie odpowiada uzgodnieniom stron), w związku z czym o żądaniu dotyczącym odsetek należało orzec w oparciu o przepis art. 481 k.c. stanowiącego, że jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, jako datę wymagalności przyjmując w niniejszej sprawie datę wskazaną na fakturze.

W ocenie Sądu z okoliczności sprawy nie wynika aby cofnięcie powództwa dokonane pismem z dnia 23 kwietnia 2015 roku oraz na rozprawie w dniu 25 czerwca 2015 roku było niedopuszczalne w rozumieniu art. 203 § 4 K.p.c., należy więc przyjąć, że powód skutecznie cofnął pozew. W związku z powyższym, stosownie do art. 355 § 1 K.p.c. w zw. z art. 203 § 1 i 4 K.p.c. orzeczono jak w punkcie II wyroku.

Stosownie do art. 79 ustęp 1 punkt 3 a ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.) Sąd z urzędu zwraca stronie połowę uiszczonej opłaty od pozwu cofniętego po wysłaniu jego odpisu pozwanemu, a przed rozpoczęciem rozprawy. Opłata od pozwu pierwotnie wynosiła 300 zł zaś po jego częściowym cofnięciu pismem z dnia 23 kwietnia 2015 roku – 100 zł, zatem zwrotowi, jako połowa opłaty od cofniętej części powództwa, podlega kwota 100 zł, o czym orzeczono w punkcie III wyroku.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu, ujęte w punkcie IV wyroku, znajduje postawę prawną w art. 108 § 1 zd. 1 k.p.c. w związku z art. 98 § 1 k.p.c., który stanowi, że strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Stroną przegrywającą w niniejszej sprawie, przyjmując koszty liczone od pierwotnie określonej wartości przedmiotu sporu, jest strona pozwana. O ile bowiem powódka pozew cofnęła, to brak jest podstaw do przyjęcia, aby była w świetle przyczyn towarzyszących cofnięciu pozwu traktowana jako podmiot sprawę przegrywający. Tutejszy Sąd w pełni podziela stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w postanowieniu z dnia 7 marca 2013 roku w sprawie IV CZ 8/13 wskazujące, że cofnięcie pozwu w takiej sytuacji jest konsekwencją zaspokojenia przez pozwanego wymagalnego w chwili wytoczenia powództwa roszczenia powoda i w rozumieniu przepisów o kosztach procesu pozwanego należy uznać wówczas za stronę przegrywającą sprawę. Na poniesione przez powódkę koszty złożyły się: niepodlegająca zwrotowi od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie po ograniczeniu powództwa część uiszczonej opłaty od pozwu w kwocie 200 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika – 1 200 zł, zgodnie z § 6 pkt. 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokatów oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu.

ZARZĄDZENIE

1. Odnotować
2. Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełn. pozwanego
3. Z pismami lub za 30 dni